

בש"פ 4488/16 - פלוני נ' מדינת ישראל

בש"פ 4488/16 - פלוני נ' מדינת ישראל עליון

בש"פ 4488/16

פלוני

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[09.06.2016]

כבוד השופט י' דנציגר

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 40417-12-15 שניתנה על ידי כבוד השופט ר' יונגרד ביום 1.6.2016.

בשם העורר - עו"ד ר' עותמאן

בשם המשיבה - עו"ד א' בן ארויה

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת 40417-12-15, שניתנה ביום 1.6.2016 על-ידי השופט ר' יונגרד, בגדרה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

2. בכתב האישום שהוגש נגד העורר ואחרים נטען כי העורר נטל חלק באירוע אליים ומתמשך שהחל ביום 9.12.2015, במסגרתו פגעו הוא ואחרים במתלונן, על רקע סכסוך שנתגלע ביניהם. לפי הנטען, לאורך רוב האירוע, הוטל המתלונן בעודו כפות על רצפת חדר, לאחר שנאשם אחר קשר אותו והפליא בו את מכותיו. בשלב מסוים באירוע, הגיע העורר לחדר, ואז הוא חתך את מכנסיו של המתלונן באמצעות סכין, על מנת לאפשר לנאשם האחר לטפסף שעווה מותכת על רגליו ובטנו החשופים של המתלונן. בהמשך האירוע, הצליף העורר במתלונן באמצעות כבל חשמל, במשך כשלוש שעות, ובנוסף הניח על ישבנו סכין לוחטת שחוממה על אש. למחרת היום, בשלב מאוחר יותר של אירוע מתמשך זה, חזר העורר למקום עם פלייר, ואז הוא סטר למתלונן, נשך אותו בצווארו, ולחץ באמצעות הפלייר את אצבעות רגליו וידיו של המתלונן. בגין מעשים אלו הואשם העורר בגרימת חבלות בנסיבות מחמירות ובתקיפה בנסיבות מחמירות.

3. ביום 5.1.2016 נעצר העורר עד לתום ההליכים. ביום 26.1.2016 שוחרר העורר לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני. העורר הגיש בקשה לעיון חוזר לגבי תנאי השחרור, בטענה כי התנאים שהוטלו עליו מחמירים מאלו שהוטלו על יתר המעורבים בפרשה. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בציינו כי פרק הזמן שחלף מאז ההחלטה הקודמת אינו מצדיק עיון מחדש בה, וכי לא עלה בידי העורר להוכיח כי התארכות ההליכים עלולה להוביל למצב שבו הוא ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני תקופה חריגה. בית המשפט העיר כי למיטב הידיעה העורר עתיד לעזוב את הדירה השכורה בה הוא שוהה ביום 6.6.2016, ולאחר מכן יהא עליו למצוא מקום מתאים אחר שניתן יהיה להתקין בו פיקוח אלקטרוני, אחרת הוא יפר את תנאי מעצרו. כן ציין בית המשפט, כי לאחר שיימצא פתרון לסוגיה זו, ניתן יהיה לשקול לאפשר לעורר "חלון התאווירות".
 4. בערר דן שב העורר על בקשתו לשנות את תנאי חלופת המעצר בה הוא שוהה, על-ידי מעבר למעצר בית מלא בביתו (בו יהיה נתון בפיקוח אותם מפקחים ואף יהיה מוכן להעמיד ערובות ובטחונות נוספים) ולבטל את הפיקוח האלקטרוני שהוטל עליו. נטען כי חלף די זמן מאז ביצוע העבירות, כי העורר לא הפר את התנאים בפרק הזמן שנקבע, כי יתר הנאשמים שוחררו לחלופות מקלות יותר וכי קיימת חשיבות בהקלה בתנאים בשל תחילתו של חודש הרמדאן.
 5. מדברי בא-כוח העורר עולה, כי בעל הבית של הדירה בה שוהה העורר במעצר בפיקוח אלקטרוני הסכים להמתין עד להכרעת בית משפט זה. כן נטען, שכמעט ולא נמצאים בשכונות מזרח ירושלים מקומות שבהם ניתן לקיים מעצר בפיקוח אלקטרוני, ומשמעות דחיית הערר עלולה להיות מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריא. כן נטען, כי כל המעורבים האחרים בפרשה שוחררו לחלופות מקלות יותר.
 6. המשיבה טוענת, כי אין הצדקה בנסיבות המקרה דן לשינוי הסטטוס ממעצר בפיקוח אלקטרוני לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. החומרה היתרה של המעשים המיוחסים לעורר, המסוכנות הנשקפת ממנו ופרק הזמן הקצר יחסית שחלף מאז הגשת כתב האישום, מצדיקים דחיית הערר. בא-כוח המשיבה איבחן בין המעורבים האחרים לבין העורר. המשיבה עומדת על כך שעל העורר לאתר כתובת בה ניתן יהיה לקיים מעצר בפיקוח אלקטרוני, ומוחה על הניסיון להציג "עובדה מוגמרת" בפני בית המשפט. צוין, כי התיק קבוע לשני ימי הוכחות מלאים בחודש יולי ואין עדי תביעה רבים, כך שנראה שדי יהיה בשני המועדים להשלמת פרשת התביעה.
 7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ראיתי לדחות את הערר. לא יכול להיות חולק כי המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום מלמדים על מסוכנות רבה. המסוכנות מתחדדת נוכח העובדה שכפי שציין בית המשפט המחוזי, מעורבותו הלכאורית של המשיב 3 במעשים האכזריים הנטענים נעשתה ללא שהיה לו קשר אישי למתלונן (להבדיל ממעורבים אחרים בפרשה), והיותו בגדר מתערב בריב לא לו. קשה לאיין מסוכנות כזאת באמצעות חלופת מעצר בתנאים מגבילים בביתו, כאשר חלופה כזו, מטבע הדברים, בנויה על "כבוד" ועל "אמון" [השוו: החלטתי בבש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.2015)]. העורר לא הצביע על טעמים טובים המצדיקים את ההקלה המבוקשת בתנאי מעצרו, שכן מלבד העובדה שעליו לפנות את הדירה בה הוא שוהה, הוא לא הצביע על טעמים לשינוי ההחלטה בעניינו. יוער, כי פינוי צפוי זה אינו מהווה נימוק מספק להקלה בתנאי מעצרו. למען הסר ספק, ככל שאכן יידרש העורר להתפנות מדירה זו, יהא עליו להתייצב בתחנת המשטרה, עם עותקים של החלטות בית המשפט המחוזי ועם עותק של החלטה זו, על מנת שלא להפר את תנאי מעצרו. ככל שיעלה בידי העורר להציע מיקום חלופי בו יוכל לשהות תחת פיקוח אלקטרוני, יתכבד ויפנה בבקשה חדשה בעניין זה לבית המשפט המחוזי. תקוותי היא, כי אכן, כפי שצופה ב"כ המשיבה, לא יתארך ההליך העיקרי יתר על המידה, וככל שאכן יתארך ההליך, ממילא פתוחה הדרך בפני העורר לפנות בבקשה מתאימה.
 8. סוף דבר, הערר נדחה.
- ניתנה היום, ג' בסיון התשע"ו (9.6.2016).